

Panium - Numărul șaptesprezece

Lucrul și viziunea: cele două linii de profeție ale lui Daniel și desigilarea Apocalipsei

Jeff Pippenger

2026-02-22

Pe 18 iulie 2020 a sosit prima dezamăgire a mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii. Ea a avut loc în cadrul „istoriei ascunse” a versetului patruzeci din Daniel unsprezece. Dezamăgirea s-a produs mult în interiorul acelei „istorii ascunse” — o istorie care a început odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice în 1989. Versetul patruzeci și unu reprezintă legea duminicală din Statele Unite, care este de asemenea reprezentată în versetul șaisprezece al aceluiași capitol. „Desigilarea” adevărilor care alcătuiesc „istoria ascunsă” a versetului patruzeci în 2023 este prezentată de Daniel în capitolul doisprezece. Capitolele zece până la doisprezece constituie aceeași viziune, iar viziunea începe prin a identifica faptul că Daniel îi reprezintă pe „cei înțelepți” care înțeleg atât mesajele interne, cât și pe cele externe ale profeției, care sunt reprezentate acolo prin „lucrul” și „viziunea”.

În al treilea an al lui Cyrus, împăratul Persiei, i s-a descoperit lui Daniel, al cărui nume se chema Belteșatar, un lucru; și lucrul acela era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțeles lucrul și a avut pricepere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Două viziuni

„Lucrul” și „vedenia” reprezintă viziunile interne și externe ale profeției, iar Daniel reprezintă un popor care le înțelege pe amândouă, căci atât „lucrul”, cât și „vedenia” i-au fost „descoperite” lui Daniel în capitolul zece. În capitol, în ziua a douăzeci și doua, vedenia lui Hristos în sanctuar i-a fost „descoperită” lui Daniel. Cuvântul ebraic tradus prin „lucru” este tradus prin „chestiune” în capitolul nouă și este prezentat acolo, de asemenea, în legătură cu „vedenia”.

La începutul rugăciunilor tale a ieșit porunca, și am venit să ți-o arăt; căci ești preaiubit: de aceea, înțelege cuvântul și ia aminte la vedenie. Daniel 9:23.

Cuvântul „lucru” din capitolul zece este același cuvânt tradus prin „pricină” în versetul douăzeci și trei din capitolul nouă. În viziunea finală a lui Daniel, din capitolele zece până la douăsprezece, „lucrul” din capitolul unsprezece sau „pricina” din capitolul zece sunt amândouă legate de „viziune”. „Viziune” este cuvântul ebraic „mareh” și înseamnă „înfățișare”. Daniel identifică două „viziuni” în cartea sa, deși una dintre aceste două „viziuni” este redată mai întâi la genul feminin, iar apoi din nou la genul masculin. Daniel, în versetul unu al capitolului zece, îi reprezintă pe aceia care înțeleg „viziunea” înfățișării, precum și „pricina” sau „lucrul”. În capitolul opt, Daniel identifică două „viziuni” legate una de cealaltă. În limba engleză, cuvântul vision se găsește de opt ori în capitol, iar unul dintre cuvintele ebraice traduse prin „viziune” este „mareh”, iar celălalt este „chazon”. Mareh înseamnă „înfățișare”, iar chazon înseamnă „un vis, o revelație sau un oracol”. Contextul capitolului opt arată că, atunci când cuvântul „mareh” este tradus prin „viziune”, el

reprezintă „înfățișarea lui Hristos”.

De exemplu, acesta este „mareh” sau „viziunea apariției” din Daniel 8:14, însemnând că, la 22 octombrie 1844, Hristos avea să apară deodată în templu, în împlinirea Solului legământului din Maleahi capitolul trei, despre care sora White a spus că s-a împlinit la 22 octombrie 1844. Când sora White identifică faptul că îngerul din Apocalipsa zece, care a coborât și a pus un picior pe uscat și unul pe mare, nu era „nimeni altul decât Isus Hristos”, ea identifica un semn de hotar în profeție unde Hristos apare. Este una dintre multele Sale apariții. El a apărut la învierea lui Moise, potrivit cu Iuda. Acolo El a apărut ca Mihail arhanghelul, dar, cu toate acestea, a fost o apariție profetică. Viziunea mareh din capitolul opt este tradusă de asemenea ca „apariție”, în acord cu semnificația ei.

Și s-a întâmplat că, atunci când eu, Daniel, am văzut vedenia și am căutat înțelesul ei, iată că a stat înaintea mea cineva care avea înfățișarea unui om. Daniel 8:15.

Contextul de aici arată că îngerul Gabriel era acela care avea „înfățișarea unui om”, iar cuvântul „înfățișare” este *mareh* — înfățișarea viziunii lui Hristos; căci, după cum Hristos este reprezentat prin Mihail arhanghelul și prin îngerul cel puternic din Apocalipsa zece, Hristos este, din punct de vedere profetic, interschimbabil cu simbolismul îngerilor și chiar al oamenilor. Fie că este Gabriel în verset, fie Hristos în Apocalipsa zece, fie Mihail arhanghelul, fiecare dintre ei reprezintă o solie și, din acest motiv, sora White compară îngerii din Apocalipsa atât cu solia pe care o reprezintă, cât și cu oamenii care proclamă solia reprezentată de îngeri. Acest adevăr este atât de important încât, în primele trei versete ale capitolului întâi din Apocalipsa — cele trei versete care anunță desigilarea Revelației lui Isus Hristos, chiar înainte ca timpul de probă să se încheie, căci „vremea este aproape” — procesul de comunicare de la Dumnezeu către om este identificat în mod specific ca fiind o solie de la Tatăl, care a fost dată Fiului, care apoi dă solia unui înger, care apoi o duce unui om, care la rândul lui o trimite bisericilor. Fiecare pas al procesului de comunicare este sacru și sfânt, iar această sfințenie sfințită este reprezentată la semnele de hotar profetice unde Hristos Se arată ca El Însuși sau printr-un înger, om ori solie. Când El Se asociază în mod direct la un semn de hotar, aceea este viziunea „mareh”, „viziunea înfățișării”.

Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se petreacă în curând; și a făcut-o cunoscută, trimițând-o prin îngerul Său către robul Său Ioan, care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și despre toate lucrurile pe care le-a văzut. Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape. ... Și mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta, căci vremea este aproape. Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este neprihănit să trăiască și mai departe în neprihănire; și cine este sfânt să se sfințească și mai departe.” Apocalipsa 1:1–3; 22:10, 11.

În capitolul opt, „chazon” este celălalt cuvânt ebraic care este tradus prin „viziune”. În legătură cu „înfățișarea”, viziunea „marah” identifică un reper, iar viziunea „chazon” identifică o perioadă profetică. Există o simetrie divină în cele două cuvinte traduse prin „viziune” în capitolul opt, în sensul că termenul ebraic „mareh” este folosit de asemenea de Daniel în forma sa feminină,

„marah”. În ceea ce privește „chazon”, Daniel îl reprezintă în două feluri, însă nu printr-un contrast între masculin și feminin, ci prin două cuvinte care exprimă același sens, dar care, făcând aceasta, se extind exponențial.

Chazon înseamnă viziunea, sau oracolul, sau profeția, iar cuvântul care este tradus în engleză fie prin „matter”, fie prin „thing” este cuvântul ebraic „dabar”, care înseamnă „cuvântul”. Când se înțelege că viziunea „chazon” este de asemenea reprezentată de Daniel prin cuvântul „dabar”, atunci, împreună, ele reprezintă mesajele profetice ale Cuvântului lui Dumnezeu. Daniel pune întotdeauna în contrast „dabar” sau „chazon” cu „mareh”. Când sunt considerate la nivel profetic, „mesajele profetice ale Cuvântului lui Dumnezeu”, așa cum sunt reprezentate de „dabar” și „chazon”, atunci când sunt aduse împreună cu viziunea „marah” a înfățișării lui Hristos, ai atunci reperele sacre ale istoriei profetice a Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi, dacă adaugi „marah”, forma de gen feminin a cuvântului „mareh”, la șirul de semnificații ale viziunii în Daniel, ai viziunea ca într-o oglindă a îndreptării prin credință.

În ultima viziune a lui Daniel, reprezentată de ultimele trei capitole ale cărții sale, Daniel reprezintă un popor din zilele de pe urmă care înțelege „viziunile profetice” ale „Cuvântului lui Dumnezeu” și caracterul sacru al reperelor sfinte care alcătuiesc mișcarea de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii, căci aceștia sunt cei ce urmează pe Miel oriunde merge El în Cuvântul Său profetic și sfânt. Pe măsură ce urmează Mielul, El îi conduce la viziunea oglinzii din Daniel 10:7, unde fie fug ca să se ascundă sub rățacire, unde sunt îngropați pentru veșnicie, fie sunt smeriți în țărână, îndreptățiți și împuterniciți să vestească solia profetică a zilelor de pe urmă.

Gabriel îi poruncește lui Daniel să „înțeleagă” atât „cuvântul”, cât și „vedenia”. Cuvântul ebraic tradus prin „a înțelege” înseamnă „a face o distincție în minte”. Lui Daniel, care te reprezintă pe tine și pe mine, dragă cititorule, i s-a poruncit să înțeleagă diferența și distincția dintre „cuvânt” și „vedenie”. Vedenia chazon reprezintă linia exterioară a istoriei profetice, iar vedenia mareh reprezintă înfățișarea lui Hristos. „Cuvântul” și „lucrul” sunt termenul ebraic „dabar”, care înseamnă cuvântul. Isus este „dabar”, căci El este Cuvântul. „Lucrul” și „cuvântul”, amândouă fiind „dabar”, sunt prezentate în legătură cu vedenia înfățișării.

ਦਾਬਾਰ, ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀ ਖਾਜ਼ੇਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀਕ ਇਤਹਿਾਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ (ਖਾਜ਼ੇਨ, ਦਾਬਾਰ, ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂ) ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪਹਚਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਰੇਹ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਸਤ੍ਰੀਲੀਰੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮਾਰਾਹ, ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੰਤਮਿ-ਦਨਿਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਨਿ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਦਾਨੀਏਲ ਦਸ ਦੀ ਆਯਤ ਇੱਕ ਵੱਚਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਵੱਖਿਬਾਣੀਕ ਇਤਹਿਾਸ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੇਹੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਚਿ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Când Daniel a văzut viziunea lui Hristos după un post de douăzeci și una de zile, el a văzut expresia feminină a viziunii mareh. Mareh este „înfațișarea”, iar când Daniel l-a văzut pe Hristos, a văzut viziunea „marah”; și, deși mareh înseamnă înfațișare, forma feminină a aceluiași cuvânt înseamnă „o oglindă”. Sora White ne informează că viziunea pe care a văzut-o Daniel a fost viziunea pe care a văzut-o Ioan, iar Ioan a văzut viziunea când Hristos Se afla în sanctuarul ceresc.

„În vremea vizitei lui Gabriel, prorocul Daniel nu a putut primi învățătură suplimentară; dar, după câțiva ani, dorind să cunoască mai mult despre subiecte care nu fuseseră încă pe deplin explicate, s-a pus din nou să caute lumină și înțelepciune de la Dumnezeu. «În vremea aceea, eu, Daniel, am jelit trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine aleasă, nici carne, nici vin n-au intrat în gura mea și nici nu m-am uns deloc.... Apoi mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur curat din Ufaz. Trupul lui era ca hrisolitul, fața lui avea înfățișarea fulgerului, ochii lui erau ca niște flăcări de foc, brațele și picioarele lui erau ca arama lustruită, iar glasul cuvintelor lui era ca vuietul unei mari mulțimi.»”

„Ni mai puțin decât Fiul lui Dumnezeu I S-a arătat lui Daniel. Această descriere este asemănătoare cu aceea dată de Ioan când Hristos i S-a descoperit pe insula Patmos. Domnul nostru vine acum împreună cu un alt sol ceresc pentru a-l învăța pe Daniel ce avea să se întâmple în zilele din urmă. Această cunoștință i-a fost dată lui Daniel și consemnată prin inspirație pentru noi, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”

„Marile adevăruri descoperite de Răscumpărătorul lumii sunt pentru aceia care caută adevărul ca pe niște comori ascunse. Daniel era un om în vârstă. Viața lui se desfășurase în mijlocul fascinațiilor unei curți păgâne, iar mintea îi era împovărată de treburile unui mare imperiu; totuși, el se abate de la toate acestea pentru a-și smeri sufletul înaintea lui Dumnezeu și a căuta cunoașterea planurilor Celui Preaînalt. Și, ca răspuns la cererile lui stăruitoare, lumină din curțile cerești a fost transmisă pentru aceia care aveau să trăiască în zilele de pe urmă. Cu câtă seriozitate, așadar, ar trebui să-L căutăm pe Dumnezeu, ca El să ne deschidă înțelegerea spre a cuprinde adevărurile aduse nouă din Cer.” Review and Herald, 8 februarie 1881.

Cei 144.000

Daniel „lucrul” și „vedenia” și este identificat ca Daniel și, de asemenea, ca Belșatar. Schimbarea unui nume în profeție reprezintă o relație de legământ; astfel, Daniel îi reprezintă pe oamenii finali ai legământului, care sunt cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt puși la probă prin vedenia lui Hristos în templu. Acea probă provoacă o separare a două clase de închinători.

Și eu, Daniel, singur am văzut vedenia; iar bărbații care erau cu mine n-au văzut vedenia; ci o mare cutremurare a căzut peste ei, astfel încât au fugit să se ascundă. Daniel 10:7.

Daniel identifică în mod direct a doua încercare și încercarea templului asociată cu poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă; o încercare întemeiată pe contemplarea lui Hristos în sanctuarul ceresc. Viziunea din versetul șapte este forma feminină a viziunii marah, reprezentată ca viziunea marah. Dacă răspunzi la viziunea templului despre Hristos așa cum este reprezentată prin răspunsul lui Daniel, „lucrul” profetic și „viziunea” profetică îți vor fi „descoperite”.

Dacă te raportezi la aceeași viziune a templului despre Hristos fugind ca să te ascunzi, intri în întunericul veșnic. Testul templului, care este al doilea test dintre cele trei etape ale Evangheliei veșnice, este precedat de primul și fundamentalul test. Întrebarea de probă a temeliilor este reprezentată în versetul paisprezece din Daniel unsprezece, unde Roma este reprezentată ca „jefuitoarea poporului tău”, care întemeiază „vedenia”.

Vremea este aproape

La trei zile și jumătate după dezamăgirea din 18 iulie 2020, la 31 decembrie 2023, descoperirea lui Isus Hristos a început să fie desigilată, căci „vremea era aproape”.

Ferice de cei ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci vremea este aproape. ... Și mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta, căci vremea este aproape.” Apocalipsa 1:3; 22:10.

“Vremea” care identifică desigilarea Descoperirii lui Isus Hristos este menționată la începutul cărții Apocalipsa, iar la sfârșitul cărții aceeași declarație identică se adaugă afirmației alfa, printr-o afirmație omega.

Descoperirea lui Isus Hristos este desigilată chiar înainte de încheierea timpului de probă. În a douăzeci și doua zi, după un post de douăzeci și una de zile, „lucrul”, care este totodată și „chestiunea”, care este totodată și dabarul sau Cuvântul, care este totodată și vedenia chazon a istoriei profetice exterioare, i-a fost descoperit lui Daniel în timp ce el trăia vedenia marah, ca prin oglindă, a Marelui-Preot ceresc în Locul Preasfânt.

Daniel reprezintă pe aceia care au experiența viziunii oglinzii și care, de asemenea, înțeleg manifestările profetice ale lui Hristos, precum și istoria externă reprezentată de viziunea chazon. Viziunea marah îl reprezintă pe Hristos ca reper profetic, iar forma feminină a aceluiași cuvânt reprezintă experiența produsă prin contemplarea slavei lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de Daniel, Ioan, Isaia, sora White și de alți profeți.

Pe acest nivel, viziunea exterioară chazon reprezintă testul fundamental, iar viziunea mareh a aparițiilor lui Hristos în succesiunea profetică a evenimentelor este testul templului. S-a arătat Hristos în Locul Preasfânt din propriul tău Loc Preasfânt? Acolo este unită Dumnezeirea cu omenirea. Acesta este testul care trebuie trecut, înainte ca timpul de probă să se încheie la testul de turnesol. Testul de turnesol, care manifestă caracterul, este viziunea marah a oglinzii.

La 31 decembrie 2023, a început testul exterior al temeliei asupra expresiei „jefuitorii poporului tău” din versetul paisprezece, iar când actualul papă a fost înscăunat la 8 mai 2025, „vedenia” versetului paisprezece a fost statornicită. Testul de temelie a trecut la testul templului. Din 9 mai 2025, testul templului este în desfășurare. Învierea celor doi martori la 31 decembrie 2023 a fost reprezentată în versetul unsprezece din Apocalipsa unsprezece, iar învierea care a început la acea dată a avut loc în cadrul perioadei războiului din Ucraina, care a început în 2014, escaladând în 2022. Liniile exterioară și interioară ale profeției s-au unit în acea istorie. La 31 decembrie 2023, lucrarea de punere a unei temelii era în desfășurare, o lucrare prefigurată de istoria din 1798 până în 1840, precum și de 1840 până în 1844, și de asemenea de la 19 aprilie 1844 până la 22 octombrie 1844.

Daniel 11:11 a ajuns în istorie ca linia externă a profeției și este conectat cu însăși istoria care constituie linia internă a Apocalipsei 11. În 2014, a început războiul din Ucraina, așa cum este tipificat de bătălia de la Rafia din anul 217 î.Hr. În 2015, al patrulea și cu mult mai bogatul împărat din versetul 2 al lui Daniel 11 s-a ridicat și și-a anunțat intenția de a candida pentru funcția de

președinte. Acea declarație i-a înfuriat pe globaliștii cu gândire de dragon, reprezentați ca târâmul Greciei.

Apocalipsa unsprezece, versetul unsprezece, a identificat data de 31 decembrie 2023 ca fiind momentul în care cei doi martori au fost înviați. Perioada de la 18 iulie 2020 până la 31 decembrie 2023 a fost atunci înțeleasă ca fiind o „pustie” profetică. La încheierea „perioadei pustiei”, un glas a început să strige în iulie 2023, iar apoi, exact la o mie două sute șaiszeci de zile după predicția eșuată de la Nashville, din 18 iulie 2020, Leul din seminția lui Iuda a început atunci să desigileze Cuvântul Său profetic. Desigilarea Cuvântului profetic al lui Dumnezeu produce întotdeauna un proces de încercare în trei pași, așa cum este prezentat în Daniel doisprezece.

Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul; și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:10.

În Apocalipsa nouăsprezece, mireasa se pregătește și apoi îi este dat un veșmânt alb. Aceste veșminte albe arată că mireasa este gata, iar aceasta are loc în Apocalipsa nouăsprezece, când ferestrele cerului sunt deschise. Înainte ca mireasa să fie făcută albă prin veșmântul neprihănirii lui Hristos, ea este mai întâi curățită.

La 31 decembrie 2023 a început încercarea temeliei, pentru a-i curăți pe cei ce aveau să fie curați. Această curățire se împlinește printr-o sporire a cunoașterii, căci Leul din seminția lui Iuda a început atunci să desigileze descoperirea Sa finală despre Sine. Acea descoperire include faptul că El este singura temelie care poate fi pusă. A respinge adevărul de temelie care identifică faptul că Roma este „tâlharii poporului tău” înseamnă a respinge singura temelie care poate fi pusă.

La 31 decembrie 2023 a început un proces de punere la încercare care a produs imediat o separare a două categorii. Leul din seminția lui Iuda a descoperit acum că împlinirea istorică a versetului paisprezece a fost la 8 mai 2025, iar prin aceasta a susținut identificarea făcută de Miller a Romei ca simbolul care stabilește viziunea exterioară a profeției. Când Trump s-a întors în 2024, el a împlinit versetul treisprezece din Daniel unsprezece, iar în versetul următor marcăm anul 2025, odată cu alegerea papei Leon. Atât Trump, cât și omologul său anticristic au fost investiți în 2025.

Datele pe care le identificăm în această mișcare sunt, în esență, o retrospectivă sfințită. Identificăm vremea sfârșitului ca fiind 1989, apoi formalizarea mesajului a avut loc în 1996. La 11 septembrie, mesajul formalizat a fost împlinit. Prin prezentarea Tablelor lui Habacuc în 2012 și încheindu-se în ianuarie 2013, au fost așezate temeliele.

La 18 iulie 2020 a venit prima dezamăgire; apoi, în iulie 2023, un glas a început să strige în pustie, iar la 31 decembrie 2023 a început desigilarea Revelației lui Isus Hristos și a început primul test fundamental extern.

La 8 mai 2025 a început al doilea test intern al templului. Al treilea test decisiv este chiar înainte. Acolo se va face vădit dacă sufletul are untdelemnul soliei, reprezentat prin primul test, cel exterior, și untdelemnul însoțitor al celui de-al doilea test intern. Încercarea reprezintă ceea ce este exterior, urmat de ceea ce este interior, urmat apoi de experiență.

Linia internă a profeției constă din reperele anterioare pe care tocmai le-am citat. Fiecare dintre aceste repere se aliniază cu repere identice din istoria millerită. Anul 1798, ca vreme a sfârșitului, corespunde anului 1989, de asemenea vremea sfârșitului. Acolo, Leul din seminția lui Iuda Și-a desigilat Cuvântul, căci El este Cuvântul. Când adventismul a împlinit rolul prorocului neascultător la răzvrătirea fundamentală a lui Ieroboam, întorcându-se să mănânce împreună cu prorocul mincinos din Betel, ei s-au întors la argumentele protestantismului decăzut care au fost folosite împotriva identificării de către William Miller a celor șapte vremi. Din acest motiv, ei nu înțeleg pe deplin, dacă înțeleg în vreun fel, de ce 1863 este ultimul reper pentru mișcarea alfa a primului și celui de-al doilea înger.

ہیہ تم ال ع کی ا یک 1,260 و ج، ہیہ سرب 126 ہیہ کی تی مہ ا یی وک یک تاب سا ے یل کے نا اڈل، یی وہ یلی ہپ کت رخ آ تقو یم 1989 رک ےل سے 1863 و ج ہیہ تم ال ع یک ”ناب ایب“ یسی ا کی روا یی م نیم زرس ہدوعوم وک کی رح ت سا ےن عوش ی رپ ماتتخا کے سرب سی ل اچ۔ ے ط ی ح م رپ خیرات رہاب سے ”ناب ایب“ کے 1989 سے 1863 وک کی رح ت اگی موا ےن پ ا ےن دن وادخ یی م 1989۔ ای ک ل خاد کے 1798 سے 538 وک کی رح ت افلا ےن سا ےس ج حرط ی سا، ای ک زاغ اک ما ک کے ےن ل اکن۔ اہت ال اکن رہاب سے ”ناب ایب“۔

În 1989, vedenia râului Hiddekel, care reprezintă ultimele trei capitole din Daniel, a fost desigilată, după cum vedenia râului Ulai, care reprezintă capitolele 7, 8 și 9 din Daniel, a fost desigilată în 1798. La două sute douăzeci de ani după publicarea Bibliei King James, William Miller și-a publicat pentru prima dată solia întemeiată pe vedenia lui Ulai, formalizându-și astfel solia în 1831; tot astfel, solia lui Hiddekel a fost publicată pentru prima dată în 1996, la două sute douăzeci de ani după 1776, anul de naștere al țării mărețe a Statelor Unite.

Formalizarea de către Miller a mesajului, la două sute douăzeci de ani după versiunea King James, îl identifică pe William Miller drept chiar primul sol sacru care a folosit profețiile Bibliei, atât ale Vechiului, cât și ale Noului Testament, pentru a aduce o redeșteptare și o reformă. Biblia este divină și s-a unit cu elementul omenesc două sute douăzeci de ani mai târziu pentru a produce mesajul de la Ulai.

Isus este Alfa și Omega și El este Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât publicarea versiunii King James a Bibliei în 1611 îl așază pe Isus atât la 1611, cât și la 1831. Hristos Se arată în vremea sfârșitului ca Leul din seminția lui Iuda, iar când mesajul este formalizat, El este Alfa și Omega și Cuvântul. Relația lui Miller cu începutul este recunoscută prin faptul că atât începutul, cât și sfârșitul pun accent pe publicarea mesajului. 1776 până la 1996 poartă aceleași caracteristici, deși diferite.

Mesajul Hidechelului este mesajul legii duminicale în Statele Unite, așa cum este prezentat în versetul patruzeci și unu din Daniel unsprezece. Anul 1776 și publicarea Declarației de Independență reprezintă punctul de început al perioadei de două sute douăzeci de ani, care s-a încheiat odată cu publicarea, în mod providențial, nu intenționat, intitulată Time of the End. În același an, 1996, ne-a fost dată o corporație de slujire cu numele Future for America. Mesajul țării glorioase, adică al Statelor Unite, a fost formalizat printr-o legătură directă între începutul și sfârșitul profeției. Fiecare reper major al istoriei millerite a fost repetat sub modelul călăuzitor al

pildei celor zece fecioare. Ambele perioade de două sute douăzeci de ani au un început și un sfârșit marcate printr-o publicație.

Mesajul și metodologia lui Miller au fost confirmate și împuternicite printr-o împlinire a islamului din al doilea vai. Ceea ce Domnul a folosit pentru a împuternici mesajul a fost principiul zi-pentru-un-an al lui Miller, precum și principiul care a împuternicit mesajul și metodologia la 11/9, când coborârea îngerului din Apocalipsa 18 a repetat coborârea pe care o făcuse la 11 august 1840, așa cum este reprezentată în capitolul 10 din Apocalipsa. Acești doi îngeri reprezintă o apariție profetică a lui Hristos ca înger. Principiul care este tot atât de fundamental pentru mișcarea de la 11/9 precum a fost principiul zi-pentru-un-an pentru mișcarea de la 11 august 1840 este acela că istoria millerită se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii.

Când o împlinire a unei profeții despre Islam, a celui de-al treilea vai, a survenit în istoria lui omega și a celui de-al treilea înger, într-o aliniere cu împlinirea unei profeții despre Islam, a primului și celui de-al doilea vai, care a survenit în istoria lui alpha, a primului și a celui de-al doilea înger — principiul că istoria millerită se repetă în istoria celor o sută patruzeci și patru de mii a fost confirmat tot atât de temeinic cum a fost principiul lui Miller al unei zile pentru un an în legătură cu primul și al doilea vai din Apocalipsa nouă. Unii care ar putea cunoaște profeția de timp de trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, care este prezentată în Apocalipsa 9:15, ar putea să-mi scape punctul anterior. Îngăduiți-mi să explic.

Prima și a doua vai se aliniază cu istoria primului și celui de-al doilea înger, iar istoria celei de-a treia vai se aliniază cu istoria celui de-al treilea înger. Ideea de aici este că punctul de început pentru cei trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile, prezentați în istoria celei de-a doua vai, se găsește în istoria primei vai. Există o profeție de o sută cincizeci de ani în istoria primei vai din Apocalipsa nouă, iar în ziua în care acea perioadă profetică se încheie, începe profeția celor trei sute nouăzeci și unu de ani și cincisprezece zile. Cele două profeții leagă în mod direct prima și a doua vai, astfel încât, atunci când a fost prezisă o profeție despre islam, întemeiată pe principiul o zi pentru un an, acea profeție era o profeție a primei și celei de-a doua vai ale islamului, care a fost solia ce a confirmat metodologia și mesajul lui Miller în istoria primului și celui de-al doilea înger.

مہتفہ روپیش و ؛دمآرد اون ہب مہتفہ روپیش ،دیسر نایاپ ہب 1844 ربتکا 22 رد خیرات نآ ہک یمآگنہ
یمایپ مہ ،روپیش نآ .لالجدیم ،تسامش رد حیسم نامہ ہک ،یرادن دیرس مہ و ،تسا موسی او مہ
لاس تجارتسا اب ہلاس 2,520 توبن ،ورنیا زا .ینورد ہدن ہدراشہ یمایپ مہ و تسا ینوریب ہدن ہدراشہ
مہتفہ روپیش ، 1844 ربتکا 22 رد .دریگیم ربرد زین ار لیبوی ہک ،تسا طبترم نیمز یارب مہتفہ
دمآرد اون ہب ہلاس 2,300 و ہلاس 2,520 یامہتوبن ققحت رد .

Dar în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va începe să sune, taina lui Dumnezeu se va sfârși, după cum a vestit robilor Săi, prorociei. Apocalipsa 10:7.

La 22 octombrie 1844 a fost Ziua Ispășirii, iar trâmbița jubileului trebuia să răsunе în Ziua Ispășirii. Din acel timp, noi trăim în istoria celui de-al treilea înger și, de asemenea, a celei de-a treia vai, care este a șaptea trâmbiță. La 11 august 1840, îngerul puternic din Apocalipsa 10 a coborât ca să lumineze pământul cu slava sa, așa cum a făcut îngerul din Apocalipsa 18 la 9/11.

عم تقف اوت دقو «قوقبح لوادج» قنوعملا قلسلسلا تجتنأ 2013 ماع نم رياني يتحو 2012 ماع ذنم قكرح يه تنكأءاوس، قكرح لاسسأ تعضو ذئدن عو. 1842 ويام يف 1843 ماعل يدايرل ططخملارشن خيراتل يف قوقبح الودج جسُن ذإ؛ ثلثلا كالملا قكرح أم، يئثال كالملاو لوألا كالملا افلا لأمزنكو، 1844 ليربأ 19 موي 2020 ويلوي 18 يف ققحتي مل يذلا وبنتلأ يزاو دقو. قلسرلأو أيراج لثملأ يف اعطبالا

O pustie de 1.260 de zile s-a încheiat la desigilarea din 31 decembrie 2023. Este bine să ne amintim că Hristos Și-a curățit de două ori templul de profanarea lui sacrilegă, așa cum o numește Sora White. El a făcut aceasta la începutul și la încheierea lucrării Sale, făcând din cele două curățiri o curățire alfa și omega.

र बहनी हवाइले पहली मन्दिर-शुद्धीकरणलाई १/११ र पहली स्वर-सँग स्पष्ट रूपमा सम्बद्ध गर्नुहुन्छ, जसलाई उहाँले प्रकाश अठारको पहिलो तीन पद भनी पहचान गर्नुहुन्छ। त्यसपछि उहाँले चौथो पदको “अर्को स्वर” लाई दोस्रो मन्दिर-शुद्धीकरण, तथा आइतबारको व्यवस्था पनि भनी पहचान गर्नुहुन्छ। अप्रिलि १९, १८४४ मलिराइटहरूका लागि पहिलो मन्दिर-शुद्धीकरण थियो र अक्टोबर २२, १८४४ दोस्रो थियो। १७९८ देखि १८४४ सम्मका छयालीस वर्षमा मलिराइट मन्दिर निर्माण भयो, र मलिराइट मन्दिर-निर्माणको एउटा फ्र्याक्टल ती दुई नरिशाहरूको इतिहासमा भेटिन्छ, जसले दुवैले मन्दिर-शुद्धीकरणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। त्यो इतिहास मन्दिरकै वषियमा हो।

De la 18 iulie 2020 până la 31 decembrie 2023, fecioarele au dormit în timpul zăbovirii. Când se trezesc, se trezesc la responsabilitatea lor de a pune temelii și de a ridica templul. Din acel timp, Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda, a desigilat lumină profetică, iar lumina profetică desigilată produce întotdeauna un proces de testare în trei pași, care se încheie la testul de turnesol, unde caracterul este manifestat, dar niciodată dezvoltat. La testul de turnesol, fecioarele credincioase vor primi o revărsare a Duhului Sfânt care întrece orice manifestare a puterii lui Dumnezeu în mijlocul poporului lui Dumnezeu consemnată vreodată. Va exista o sporire a luminii cum nu a mai fost văzută niciodată. Acestea fiind spuse, voi prezenta o altă linie istorică, care susține paralela dintre istoria millerită și cea a celor o sută patruzeci și patru de mii.

Dar tu, Daniele, ascunde cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește. Și el a zis: „Du-te, Daniele, căci cuvintele sunt închise și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor face răul, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege.” Daniel 12:4, 9, 10.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.

Unicitate

Elon Musk a susținut, la 21 februarie 2026, că „suntem acum în «singularitate»”.

Singularitatea tehnologică

தொழில்நட்ப ஒற்றமைப் புள்ளி (பொதுவாக வறெம் “ஒற்றமைப் புள்ளி” என்ற அழகைக்கப்படகிறத) என்பது ஒரு கருதகோள் சார்ந்த எதிர்காலக் காலப்புள்ளியாகும்; அப்போது தொழில்நட்ப

மன்னேற்றம்—மதன்மயைக சயெற்கை நண்ணறிவால்
மன்னடெக்கப்படவது—மனிதக் கட்டப்பாட்டயையும் புரிதலயையும்
மீறமளவுக்க அதிவகேமாகவும் வல்லமயைடனும் விரவைடநைந்த, மனித
நாகரிகத்தில் கணிக்க மடியாததமான ஆழமான மாற்றங்களை
ஏற்படுத்தும். இதன் மயைக் கரத்த “நண்ணறிவு வடெடிப்பு” என்பதாகும்:
மிகந்த புத்திசாலித்தன்மயைடயை மனிதர்களவைிட அதிக நண்ணறிவு
கொண்ட ஓர் AI அமைப்பை நாம் ஓர்மறை உரவாக்கினால் (இத
பரெம்பாலும் சயெற்கை அதிநண்ணறிவு அல்லது ASI என்ற
அழகைக்கப்படகிறது), அந்த அமைப்பு எந்த மனிதக் கழவாலும் எப்போதும்
செய்யக்கூடியதவைிட வகேமாக தன்னதைத்தானே மறவடிவமதைத்த
மமேப்படுத்திக் கொள்ள மடியும். இதனால் ஓர் மீள்மறை தன்னிறவை
மமேப்பாட்ட வட்டம் உரவாகிறது; அதில் திறன் மிகச் சுரக்கமான
காலஅளவுகளில் (நாட்கள் -> மணிநேரங்கள் -> நிமிடங்கள்) மீண்டும்
மீண்டும் இரட்டிப்பாகி, அடித்தடித்த மன்னேற்றங்களை
வடெடிப்புசார்ந்ததாகவும் “ஒற்றமைப் புள்ளிக்க மந்தயை மனிதர்கள்”
அவற்றை பொரளடயை வகயையில் மன்கூட்டியகே கணிக்கவோ
வழிநடத்தவோ மடியாததாகவும் ஆக்ககிறது. “ஒற்றமைப் புள்ளி” என்ற
சொல் இயற்பியலும் கணிதமும் ஆகிய தறகைளிலிரந்த பறெப்பட்டது;
அங்கு “கரந்தளை”யில், ஒற்றமைப் புள்ளி என்பது ஈர்ப்பு விசை
அளவற்றதாகி, நம்மடயை தற்போதயை இயற்பியல் விதிகள்
சயெலிழக்கும் புள்ளியாகும்—நிகழ்வு எல்லகைக் அப்பால் என்ன
நடபறெகிறது என்பதை நாம் காணவோ கணிக்கவோ மடியாதது.

În mod similar, singularitatea tehnologică este privită ca un „orizont al evenimentelor” în istorie: putem anticipa tendințele până în acel punct, însă dincolo de el, viitorul devine opac pentru mințile omenești neaugmentate.

Istorie succintă și principali gânditori

Anii 1950 — semintele timpurii apar în lucrările matematicianului John von Neumann (care a vorbit despre accelerarea schimbării tehnologice) și ale matematicianului/criptologului I. J. Good (care, în 1965, a descris o „explozie a inteligenței” odată ce mașinile proiectează mașini mai bune).

1993—Informaticianul și autorul de literatură științifico-fantastică Vernor Vinge popularizează conceptul modern în eseul său, *The Coming Technological Singularity*. El a prezis că vom crea o inteligență supraomenească cândva între 2005–2030, după care „epoca umană” se va încheia (în sensul că oamenii neasistați nu vor mai fi inteligența dominantă).

2005—Inventatorul/futuristul Ray Kurzweil aduce ideea în atenția curentului principal prin cartea sa, *The Singularity Is Near*. El susține că singularitatea va surveni în jurul anului 2045, fiind determinată de creșterea exponențială a puterii de calcul (urmând Legea randamentelor accelerate, formulată de el), de nanotehnologie, biotehnologie și interfețele creier-computer. El a menținut în mod consecvent acest calendar, reafirmând recent AGI în 2029 și singularitatea ~2045.

Predicții privind cronologia (la începutul anului 2026)

Previziunile s-au comprimat în mod vizibil în ultimii câțiva ani, datorită progresului extrem de rapid în modelele lingvistice de mari dimensiuni, sistemele de raționament și legile scalării: Cele mai îndrăznețe / pe termen foarte scurt perspective (2026–2027): Unii lideri proeminenți din domeniul IA (de ex., Dario Amodei de la Anthropic, Elon Musk) au declarat public că superintelența sau ceva echivalent din punct de vedere funcțional cu factorul declanșator al singularității ar putea apărea încă din 2026 sau în decurs de 1–3 ani.

Sondajele mediane ale experților continuă să se grupeze în jurul perioadei 2040–2050 pentru apariția superintelenței/deplina singularitate.

Două tabere ale unor rezultate posibile

Utopian / optimist -> abundență radicală, eliminarea bolilor și a sărăciei, nemurire efectivă prin încărcarea minții sau nanomedicină, contopirea omenirii cu IA (transumanism), rezolvarea în câteva minute a unor probleme științifice anterior insolubile.

디스토피아적 / 비관적 -> 인간의 행위 주체성·통제력의 상실, 정렬 실패(AI가 인간의 가치와 직교하거나 적대적인 목표를 추구함), 경제적·사회적 붕괴, 또는 심지어 인류에 대한 실존적 위험까지.

特異点は単なる「非常に高度なAI」ではなく、技術進化が生物学的・人間的な速度の制約を脱し、自律的で暴走的な過程となる瞬間である。それが2026年、2030年、2045年に起こるのか、あるいは決して起こらないのかにかかわらず、それは現在の人類史において最も重大な未解決の問いの一つであり続けている。

Wakati wa Mwisho – 1989

Lumea interconectată începe

Tranziția de la calculul izolat la calculul conectat. Tim Berners-Lee propune World Wide Web la CERN (1989). Cercetarea comercială în domeniul rețelelor neuronale se extinde (utilizare militară + academică), este lansat Intel 80486 — puterea de calcul personal crește semnificativ, iar ARPANET face tranziția către ceea ce va deveni Internetul modern. Înainte de aceasta, calculul era puternic, dar în cea mai mare parte compartimentat. După 1989, calculul devine orientat spre rețea. Rețelele neuronale în 1989 erau într-un stadiu timpuriu, limitate de hardware și, în cea mai mare parte, sisteme de tipare augmentate prin reguli — însă armata și laboratoarele de cercetare testau deja sisteme de învățare pentru țintire, ghidare și clasificarea semnalelor. Acesta a fost stratul fundamental pentru tot ceea ce a urmat.

Mesajul formalizat – 1996

Explozia comercială a Internetului

Webul devine public, comercial și global. Netscape și războaiele browserelor, Amazon și eBay dovedesc că comerțul online funcționează. Google este fondat (ca BackRub la Stanford, 1996), iar

adoptarea Windows 95 accelerează informatica de consum. 1996 este momentul în care Internetul încetează să mai fie academic și devine economic. Infrastructura din 1989 ajunge acum la scară de consum. Era dot-com nu este despre site-uri web — ci despre digitalizarea afacerilor. Această perioadă a schimbat comerțul, publicitatea, descoperirea informației și modelele de comunicare.

Mesaj împuternicit – 11/9, 2001

Era mobilă + platformă începe

Digitalizarea mediilor de comunicare + infrastructura timpurie a cloud-ului + bandă largă permanent activă. Apple lansează iPod-ul (începe ecosistemul digital portabil), se lansează Wikipedia (modelul platformei de cunoaștere colectivă), adoptarea conexiunilor broadband se intensifică, Amazon începe în liniște să construiască ceea ce devine AWS. Tehnologia de supraveghere de după 11 septembrie se accelerează masiv, iar infrastructura de analiză a datelor crește rapid. Aici sunt puse temeliiile cloud computing-ului, ale ecosistemelor de platformă, ale dominației conținutului digital, ale infrastructurii permanent conectate și ale rețelelor sociale și smartphone-urilor.

Temelia a fost pusă – Tablele lui Habacuc – 2012, 2013

Descoperirea revoluționară în învățarea profundă

Nașterea inteligenței artificiale moderne

Acesta este momentul decisiv în care rețelele neuronale au încetat să mai fie experimentale și au devenit puternice în mod practic — puntea exactă dintre era „platformă/cloud” din 2001 și explozia „IA generativă” din 2023. Septembrie 2012: AlexNet (o rețea neuronală convoluțională profundă) câștigă competiția ImageNet la o diferență uriașă — zdrobind toți algoritmi anteriori. Acest unic eveniment este recunoscut în mod universal în cercetarea IA drept momentul în care s-a născut învățarea profundă modernă. 2012: echipa lui Geoffrey Hinton demonstrează că rețelele neuronale profunde, antrenate pe GPU-uri, pot învăța automat caracteristici ierarhice. 2013: Google achiziționează compania lui Hinton (DNNresearch). Industria începe brusc să investească miliarde în învățarea profundă. Progresele NVIDIA în materie de GPU-uri (CUDA) devin standardul hardware pentru IA. Instrumentele pentru volume mari de date (Spark 1.0, lansat în 2013) se maturizează în paralel, făcând posibile seturile masive de date necesare pentru învățarea profundă.

Desigilarea – 2023

AI generativ traversează pragul

AI devine accesibilă, utilizabilă și perturbatoare din punct de vedere economic. Nu doar „rețele neuronale mai bune”. Acesta este momentul în care AI scrie cod, generează imagini, automatizează munca de birou, extinde la scară sarcinile de raționament și, pentru prima dată, AI încetează să mai fie specializată și devine un instrument cognitiv de uz general.

2026 – Сингуларност?

- 1989 ca desigilarea chiar a timpului sfârșitului (începe conectivitatea în rețea, temelia pentru fluxul global al cunoașterii; legată de prăbușirea URSS ca reper profetic pentru perioada finală de probă a adventismului).
- 1996 ca formalizarea mesajului (webul comercial extinde la scară economia informației, digitalizând comerțul și descoperirea).
- 2001 ca împuternicire a mesajului (platformele, cloud-ul, accesul permanent pun bazele ecosistemului digital pentru cunoașterea colectivă și mobilă).
- 2012/2013 ca punerea temeliei pentru adevărata inteligență (progresul decisiv al învățării profunde face ca înțelegerea de către mașini să devină practică și scalabilă).
- 2023 ca punct culminant al desigilării (IA generativă pătrunde în sfera cogniției cu scop general, făcând creația de cunoaștere și raționamentul accesibile și perturbatoare).

Progresia este elegantă: fiecare etapă se clădește cumulativ pe cea anterioară, trecând de la conectivitate -> comercializare -> ecosistem -> inteligență -> cogniție.

2012/2013 este punctul critic de cotitură; momentul în care rețelele neuronale și-au dovedit capacitatea de învățare ierarhică, automată (victoria AlexNet/ImageNet, validarea lucrării lui Hinton, posibilitatea extinderii prin GPU), fapt care a făcut inevitabilă explozia generativă din 2023. Fără schimbarea arhitecturală din 2012, modelele de tip transformer (2017) și extinderea masivă nu ar fi produs un nivel de generalitate comparabil cu cel al ChatGPT.